

opusdei.org

# Intervju med biskop Javier Echevarría

Här nedan följer hela intervjun som Opus Deis prelat gav tidskriften "La Gaceta de los Negocios" med anledning av biskopssynoden om Eukaristin.

2005-10-17

Opus Deis prelatsämbete finns på adressen Bruno Buozzi 75 i den eviga staden. Utåt sett verkar det att vara ett vanligt hyreshus. Inuti består det av flera byggnader alltifrån det ganska imponerande hus som tidigare inhyste den ungerska

beskickningen vid den heliga Stolen till byggnader av olika stilart. Det är ett helt litet kvarter där det till och med ingår inre trädgårdar med fontäner och skulpturer som gör att man får ett harmoniskt intryck av helheten.

I en av dessa inre trädgårdar äger intervjun med Opus Deis prelat rum. Jag skickade honom i förväg ett frågeformulär som han genast ger mig tillbaka när vi hälsat, men intervjun fortsätter medan vi tar fotografier och under en bra stund efteråt. Han talar snabbt och med låg röst med lite italiensk accent. Han ser på mig med intensiv blick. De första frågorna handlar nödvändigtvis om biskopssynoden som skall börja påföljande dag och där Opus Deis prelat närvarar på påven Benedikt XVI:s uttryckliga önskan.

**Monsignore, det finns de som tror att denna synod kommer att utmärkas av sin brist på konkreta handlingsförslag.**

Då misstar de sig. Den helige Fadern önskar lyssna på alla världens biskopar och på teologer och specialister som han inbjudit att närvara. Jag är säker på att man kommer att undersöka frågor som kommer att hjälpa alla att ta emot eukaristins sakrament på ett bättre sätt och att de beslut som tas kommer att vara till stor hjälp för den universella kyrkan.

**Benedikt XVI:s samtal med Lefevbre-anhängarnas ledare, Bernard Fellay, och med Hans Kung har förmedlat en annorlunda bild av vår nuvarande påve. Hur tyder ni dessa audienser?**

Vi vet ännu inte mycket om vad de innehöll, men en sak som är säker är att kyrkan fortsätter att öppna sig för

alla. Påven inför lättnader som gör det möjligt för människor att närma sig Gud, att återföra själar till Gud. Och de som söker sanningen kommer att finna honom.

**Monsignore, för några dagar sedan välsignade Benedikt XVI en staty av Opus Deis grundare i Vatikanen. Kommer Verkets relationer med denne påve att vara lika goda som med den förrre?**

I Peterskyrkan har man satt upp 150 statyer av helgon från alla tider. Jag tror att påvens välsignelse av dessa statyer har ett stort symboliskt värde. Den visar oss på att även helgonen bidrar till att bygga upp kyrkan och att de pryder den med sina dygder. På samma gång visar den oss att kyrkan för katolikerna önskar visa upp dessa trogna barns exempel som något vi kan försöka följa.

## **Och vad betyder detta för Opus Dei?**

I detta konkreta fall med den helige Josemaría, visar det faktum att en staty som föreställer honom finns i Peterskyrkan att även prelaturen är till för att tjäna kyrkan och att det är alla dess medlemmars allra innerligaste önskan att uppfylla detta uppdrag.

## **Och påven välsignade statyn.**

Som ni nog kan förstå var Benedikt XVI:s välsignelse av statyn till stor glädje för mig. På samma gång kom jag vid det tillfället att tänka på vad den helige Josemaría skulle ha sagt: att vi alla dagar, även de dagar som det är något speciellt med, måste vårda oss om det vardagliga, det småskaliga, det som för många går obemärkt förbi.

**Sedan grundarens död år 1975, vad har förändrats inom prelaturen?**

Opus Dei är en levande organism som växer och mognar alltefter som tiden går, med Guds nåd och i enlighet med Hans planer, och i och med varje mans och kvinnas uppriktiga önskan att kämpa, även när de gör fel, och att förstå att dessa fel vi begår ger oss en fantastisk möjlighet att lära av dem och att försöka bli bättre människor.

**Det är möjligt att det begåtts misstag, men det går inte att förneka att Verket under Johannes Paulus II:s pontifikat växte i alla avseenden.**

Under dessa 30 år är det naturligt att det kommit till stånd en ökning i antalet medlemmar, länder och nya verk. Kyrkan har under denna tid varit med om stora förändringar. Men inom Opus Dei sker inga förändringar när det gäller kärnan, nämligen den grundläggande andan och kallelsen till helgelse och

apostolat i det vanliga livet, i yrkeslivet, i utförandet av de för alla kristna gemensamma skyldigheterna.

## **Men vilka har de viktigaste förändringarna varit?**

Kanske de största förändringarna – om man vill använda detta ord – har varit resultatet av två händelser av enorm betydelse och som ägde rum efter år 1975. Det ena är att Opus Dei upprättades till personalprelatur, något som den helige Josemaría hade förebådat ända från början, och kanoniseringen av denna heliga präst. Dessa två milstolpar har naturligtvis haft oöverskådliga konsekvenser. Bland annat kan det sägas att de på ett högtidligt sätt har bekräftat Opus Deis andliga tillhörighet i kyrkans famn.

## **Och vad betydde kanoniseringen för Verkets medlemmar?**

Jag tror att kanoniseringen för prelaturens medlemmar betydde att de känt sig manade att ännu mera känna ansvar och intensifiera uppdraget de har att sprida evangeliet. Under månaderna som föregick denna händelse sade åtminstone jag till mig själv att kanoniseringen nödvändigtvis måste mynna ut i nya omvändelser, i att flera människor skulle söka Gud.

**Dessa omvändelser ni talar om, har de något att göra med de nya apostoliska initiativ som Verket håller på att skapa?**

De apostoliska initiativen beror på de behov som finns i den egna omgivningen. Om det finns nya behov i samhället eller hos själarna, då föds nya lämpliga apostoliska verk. Under de senaste åren har vi sålunda sett många initiativ födas inom familjeområdet, de kan vara av mycket olika slag. Jag har förmånen

att kunna lyssna på många personer som talar om projekt som de arbetar med, var och en på sitt sätt. Det kan röra sig om utbildning av gifta män och kvinnor, kurser i äktenskaplig kärlek eller i barnuppfostran.

## **Det verkar som om prelaturens apostolat framför allt berör familjen.**

Det tycks mig logiskt att det inom det området kommer upp många initiativ, eftersom familjen är källan till liv och lycka, så är det nu och kommer alltid att vara. Man blir för var dag mer och mer på det klara med hur viktigt det är att odla denna dimension i människornas existens. Den för med sig den atmosfär av kärlek vi inte kan vara utan och på samma gång stärker den det civila samhället.

**Detta apostolat av familjekaraktär, är det något specifikt för Opus Dei?**

Inom Opus Dei äger apostolaten rum från person till person, från vän till vän. Evangeliseringens verkan beror inte bara av strukturer eller organisationer. Nyckeln är att vi katoliker visar på vem Jesus Kristus är, att vi hjälper våra medmänniskor att upptäcka skönheten och sanningen i Hans ord och att vi handlar kärleksfullt gentemot människorna vi har omkring oss.

**Detta är ju också alla kristnas uppgift.**

“För att duga, tjäna”. framhävde den helige Josemaría rätt ofta. Jag tycker att dessa ord också kan tillämpas på kyrkans evangeliseringsarbete. Om vi tjänar vår nästa kommer vi att vara till nytta för kyrkan som frambärare av evangeliet. Så kan vi sammanfatta det som vi som kristna har att göra.

**Vad har det betytt för Verket att ha till exempel två kardinaler, eller**

**som nu i Spanien, två  
ärkebiskopar, den i Burgos och den  
i Tarragona?**

Innan jag svarar skulle jag vilja  
bättra på frågans ordval. Prelaturen  
”har” inte kardinaler eller biskopar.  
kardinalerna och biskoparna lyder  
under påven i sitt arbete. Men jag  
skulle vilja gå ännu längre, med risk  
för att verka överdriven. Verbet ”ha”  
är inte heller lämpligt när det gäller  
att hänvisa till prelaturens  
medlemmar. Man brukar visserligen  
säga att en person ”tillhör” Opus Dei,  
eller att ett stift ”har” så och så  
många präster eller troende. Men  
detta betyder naturligtvis inte någon  
form av egendom, utan en slags  
relation.

**Jag accepterar förtydligandet.**

Förlåt. Jag säger det eftersom man  
ibland felaktigt talar om kyrkan som  
en institution som på något sätt kan  
”manövrera” de troende som tillhör

den. I själva verket är kyrkan ett hem där frihet råder. Och den förste försvararen av den egna och andras frihet har inom Opus Dei alltid varit den helige Josemaría.

**Men ni vill väl inte neka till att dessa utnämningar har inverkan på Opus Dei?**

Att några präster som tillhör prelaturen utnämns till kardinaler eller biskopar betyder att vi förlorar ett par armar för att utföra Opus Deis särskilda apostolat. Men vi accepterar detta i glädjen att på detta sätt få tjäna den universella kyrkan.

**När vi talar om frihet. Det är ett känt faktum att det spanska samhället inte längre är ett samhälle genomsyrat av de kristna värderingarna, varken vad gäller lagarna eller folks vanor. Hur ser ni på vårt lands framtid i det avseendet?**

Jag hyser allvarligt tvivel på att man kan säga det så kategoriskt. Jag anser att en stor del av det spanska samhället är kristet och i många avseenden är hela det spanska samhället kristet. Det räcker med att påminna om de djupt rotade och mångfacetterade traditionerna som har ett uttryckligen religiös mening. Det är också nödvändigt att framhålla att de kristna, det är människorna, inte institutonenerna.

**Kanske är det så att några i Spanien som säger sig vara kristna inte är vidare kristna , eller åtminstone uppför sig inte som om de vore det.**

Nåväl, när det gäller tron, står framtiden öppen. Å ena sidan litar vi katoliker framför allt på Guds nåd och barmhärtighet, inte på vår mänskliga övertalningsförmåga. Å andra sidan har vi framtiden i våra händer, eftersom tron överförs med

hjälp av apostolatet. Om vi katoliker uppmuntrar varandra till att vara helgjutna personer, glada, tjänstvilliga, arbetsamma, om vi deltar i landets offentliga liv, om vi utför våra medborgerliga plikter och rättigheter, då kommer kyrkan i Spanien att stå inför en lovande framtid.

**Men ni kan väl inte neka till att klimatet inte är så vidare värst kristet.**

Den yttre miljön inverkar förvisso, men trons framtid beror framför allt på de kristnas trofasthet.

**Kanske det är något helt annat än det som ni nyss såg bland ungdomarna i Köln.**

De som deltog i världsungdomsdagen i Köln såg vilken längtan efter Gud hundratusentals ungdomar och även vuxna människor visade under

denna mobilisering av folk från alla världsdelar.

**Men fränsett Köln, kan ni väl inte neka till att världen rör sig bort från Gud.**

Ni har rätt. Många andra tecken visar på att människorna, tyvärr med allt större hastighet, fjärmar sig från Gud, blickar åt ett annat håll. Jag vill inte här på nytt upprepa alla anledningar vi har till oro: våldet, ensamhetens plåga, trötthet på livet, spridningen av ett relativistiskt sätt att se på tillvaron. Allt detta har Benedikt XVI tillräckligt klart visat. Men jag vill inte uppehålla mig vid allt det onda som hör till vår tid, ej heller glömma alla anledningar till glädje som vårt samhälle av idag ger oss.

**Men vad kan en kristen göra i en sådan situation?**

I vilket fall som helst, består inte svaret i att vi skall gnälla eller beklaga oss, utan i det ödmjuka beslutet att glädjefullt bidra med vårt strå till stacken för att försöka bygga upp en bra värld. Jag tänker här på ett uttryck som den helige Josemaría tyckte mycket om: Vi skall vara ”fredens och glädjens såringsmän”. Det är så vi kristna bör röra oss.

**När vi talar om att röra sig. I Spanien finns det fortfarande folk som är misstroagna mot Opus Deis närvaro i det offentliga livet. Mot Opus Deis styrka och makt...**

Jag tror att denna attityd som en del har – färre personer än man vanligtvis tror – är resultatet av det problem som jag tidigare nämnde. Att man betraktar katoliker i allmänhet, och Opus Deis medlemmar i synnerhet, som kugghjul i ett maskineri, delar av en organisation, som blint lyder order

som kommer uppifrån och som handlar som ett enda block i politiska ärenden. Inget kan vara mer skilt från verkligheten. De miljoner personer som lärt känna Opus Dei på nära håll i Spanien under de nära på 80 år som det existerar, kan enhälligt vittna om den frihet som de funnit råder hos oss.

**Det kanske är för att de inte önskar att prelaturens medlemmar skall blanda sig i politiken.**

Jag tror att alltefterhand som man bättre förstår att katolikerna har sin egen fria mening att yttra inom det offentliga livet och politiken, och allteftersom man kommer över att indela människor enligt ideologiska kategorier som är något som hör till det förflutna och inte till nuet, eller som vi finner hos insnörda mentaliteter, kommer man att bättre

förstå att Opus Deis medlemmar äger samma frihet som alla andra medborgare, varken mer eller mindre.

**Och tror ni att kyrkans institutioner kommer att få en viktig roll inom samhället?**

Ett av de tydligaste symptomen på hur våra samhällen går framåt är att man alltmer räknar med medborgarens rättigheter, med mannens på gatan rättigheter. De mänskliga samfunden bildas genom att man utövar röstfrihet, att man betalar sina skatter, utför professionellt arbete som blir alltmer kvalificerat, osv. Det är medborgarna som tar de beslut som förändrar samhället.

**Och tror ni att denne ”mannen på gatan” är intresserad av vad religionen kan ge honom?**

Naturligtvis är han det. Inget är mera logiskt och naturligt än att kyrkan utför sitt uppdrag att förkunna evangeliet bland lekmännen. Det är ju de som i full frihet och ansvar har att upplysa med trons ljus all mänsklig verksamhet, upphöja alla ädla sysslor, bygga ett samhälle på människans värdighet, hon som skapats till att likna Gud.

**Men kanske denne man alls inte bryr sig om vad religionen kan medföra.**

Kyrkans och världens öden motsätter sig inte varandra och de går inte olika vägar. Det ena liksom det andra beror på det ansvar som medborgarna tar på sig, som katolikerna tar på sig, särskilt lekmännens ansvar.

**Jag ser att ni är mycket optimistisk.**

Jag är optimistisk eftersom Herrens löfte – som går utöver alla historiens skiftande öden – utgör en säker grund för våra förhoppningar. ”Jag är med er alla dagar till tidens slut”. Mig fyller dessa ord med en stor optimism, de betyder för mig att sanningen alltid segrar, även om det först går över lidanden och motsättningar.

Fernando Rayón // La gaceta de los negocios

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad  
från [https://opusdei.org/sv-se/article/  
intervju-med-biskop-javier-echevarria/](https://opusdei.org/sv-se/article/intervju-med-biskop-javier-echevarria/)  
(2026-03-05)